

Gränsöverskridande utbildning

Till hösten börjar en ny masterskurs i Urban Forestry. Det är ett samarbete mellan institutionerna för landskapsarkitektur och skogsvetenskap.

Kursen rör sig i gränslandet mellan parkträd och produktionsskogar.

– Jag hoppas vi får en bra blandning av studenter, både de som är inriktade på skogsbruk och de som är mer inriktade på parkmiljöer. Bägge sidor kan lära av varandra. Det grundar för bra möten och diskussioner, säger kursledare Björn Wiström.

Och kunskapen är eftertraktad.

– Inte minst har alla landets 290 kommuner någon som är skogsansvarig och arbetar med tätortsnära skogar. Att göra skogarna lockande och tillgängliga är en stor fråga.

– Här finns hela skalan från parkliknande skötsel till anpassning av konventionellt skogsbruk, konstaterar Magnus Löf, professor vid institutionen för Sydsvensk skogsvetenskap.

KURSEN är en naturlig fortsättning på det samarbete mellan jägmästare och landskapsarkitekter som inleddes för 25 år sedan. Då anlades

Västerskogen i Alnarp som ett "landskapslaboratorium". Det är ett 14 hektar stort område där åkermarken omdanats till en lövskog för rekreation och miljöanpassad virkesproduktion.

I Västerskog möts lekskog för barn, promenadstråk, utflyktsplatser och försiktig virkesproduktion.

FYRA mil öster om Malmö, i Snogeholm, finns ett parallellt försök där skogen är något mer inriktad på virkesproduktion.

– Bägge de här skogarna kommer att ha stor betydelse i kursen. De visar hur olika värden kan kombineras och hur man inom en och samma skog kan ha olika skötselnivåer. Allt från öppna utflyktsplatser och gångstråk till en ganska ordinär gallring en bit bort. Det behöver inte innebära konflikter, säger Björn Wiström.

I BÄGGE landskapslaboratorierna används genomgående svenska trädslag på ett inno-

Västerskogen i Alnarp visar hur svenska trädslag kan användas i parkliknande miljöer. Foto: Björn Wiström.

vativt sätt som visar att de kan vara ett alternativ och komplement till de exotiska trädslag som ofta används i parkmiljöer.

KUNSKAPEN om trädslagen på beståndsnivå är klassisk skoglig kunskap, medan gestaltningen för att det hela ska bli tilltalande för besökare är landskapsarkitekternas planhalva.

Tanken med kursen är att överbrygga kunskaperna.

– Det finns inga vattentäta skott på något plan. Landskapsarkitekter behöver bli bättre på att arbeta med skogen och jägmästare behöver kunna planera skogsskötsel nära städerna, säger Björn Wiström.

AV LANDETS totala skogsareal räknas 2 procent som riktigt tätortsnära (urban forest). Hälften av alla skogliga besök görs i dessa

få procent. Avståndet är en begränsande faktor för att ta sig ut i skogen.

Forskningen visar att gränsen för äldre och barn går vid 300–400 meter. Om avståndet är över en kilometer använder flertalet bilen för att ta sig dit.

– Forskningen, inte minst här i Alnarp, bekräftar att vi människor mår bra av att vistas i naturen. Frågan är hur vi ska få fler att hitta dit. Det är en central fråga för Urban Forestry, konstaterar Björn Wiström.

KURSEN heter; Urban Forestry – management of urban forests and trees.

Den är på 15 högskolepoäng.

Bland målgrupperna finns de som läser mastersprogrammen Euroforester och Landscape Architecture, men även biologer och ekologer med minst tre års högskolestudier.

Professor Magnus Löf undervisar och forskar i huvudsak om lövskog.

Kursledare Björn Wiström är forskare vid Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning

Kontaktpersoner

Björn Wiström, bjorn.wistrom@slu.se

Magnus Löf, magnus.lof@slu.se

Info nätet via: www.slu.se/utbildning/program-kurser/fristaende-kurser

Redaktör nyhetsbrevet

Pär Fornling: par.fornling@slu.se